

DRUHÁ KAPITOLA

ZNAMENIE

V ten deň sa Brystal v Škole pre budúce manželky a matky vo Vozových Horách naučila, koľko čaju sa má podávať neohlásenej návšteve, aké druhy predjedla treba pripraviť na oficiálnu večeru a ako poskladať servítku do tvaru holubice... a ďalšie fascinujúce veci. Ku koncu vyučovania ju už boleli oči z toho, koľko ráz nimi zagúľala. V škole zvyčajne dokázala skrývať svoju podráždenosť lepšie, ale dnes sa nemohla utešiť ani tým, že ju doma čaká dobrá kniha, preto sa horšie ovládala.

Aby sa aspoň ako-tak upokojila, premýšľala o poslednej stránke *Príbehov Lakotu Mykavého*, ktorú stihla prečítať, skôr než večer zaspala. Lakota Mykavý, poľná myš a zároveň hlavná postava príbehu, visel na skale a bojoval s nelútostným drakom. Každú chvíľu sa musel prehupnúť z jedného skalného previsu na druhý,

aby unikol spaľujúcemu dračiemu dychu, a v malých labkách už začal pociťovať únavu. Z posledných síl hodil po drakovi meč v nádeji, že ho zraní a bude mať čas vyšplhať sa do bezpečia.

„Slečna Evergrínová?“

Lakotov meč nejakým zázrakom zasiahol draka rovno do oka. Ten sa prudko mykol, zaklonil hlavu a zavyl od bolesti, až k nočnej oblohe vytryskli gejzíry ohňa. Ako myšiak zliezal po skale nadol, drak švihol špicatým chvostom a zrazil ho z balvana, ktorého sa držal. Lakota sa rútil k zemi a zúfalo sa zaháňal labkami okolo seba, aby dočiahol na niečo – čokoľvek –, čoho by sa chytil.

„Slečna Evergrínová!“

Brystal sa prudko vystrela, akoby ju pichol neviditeľný špendlík. Všetky spolužiačky sa otočili k poslednej lavici, kde sedela, a vyčítavo na ňu zazerali. Ich učiteľka pani Chocholnatá sa na ňu mračila od katedry. Hnevľivo stískala pery a jedno ceruzkou dokreslené obočie mala vytiahnuté.

„Ehm... áno?“ ozvala sa Brystal a nevinne vyvalila oči.

„Slečna Evergrínová, dávate pozor alebo ste už zase myšlienkami ktoviekde?“ spýtala sa učiteľka.

„Samozrejme, že dávam pozor,“ zaklamala.

„Tak teda, akým spôsobom je vhodné zachovať sa v situácii, ktorú som práve opísala?“

Pochopiteľne, Brystal nemala potuchy, o čom sa v triede hovorilo. Ostatné dievčatá sa škodoradostne chichotali – v očakávaní, že opäť dostane vynadané. Brystal našťastie poznala odpoveď, ktorá sa dala použiť na všetky otázky pani Chocholnatej bez ohľadu na tému.

„No, asi by som sa spýtala svojho budúceho manžela, čo mám robiť, nie?“ odvetila.

Pani Chocholnatá na Brystal pár sekúnd uprene hľadela. „To je... správne,“ musela nakoniec uznať.

Brystal si s úľavou vydýchla a spolužiačky si sklamane vzdych-

